

דבר כזה הוא חדש, לא היה מעולם, עוד לא היה בעולם קדשה כזו, חכמה כזו שזה עשה עולם חדש. עוד לא היה בעולם פלא כזה שהוא יכול לעזר לנו - עוד לא היה כזה! הוא יכול לעזר לנו, לכל ישראל, אפילו יהיה מי שיהיה יהיה - הוא יכול לעזר לו. הוא יכול לעזר לכל ישראל בכל רגע. הוא אמר: "יש מחלות שאין להם רפואה, שום רפואה", והוא יכול לרפאות גם מחלות כאלה!

"יש חולים שאין להם רפואה, ואני יכול לרפאות גם מחלות כאלו!" הוא מרפא אותנו, הוא מחיה אותנו, הוא מחדש אותנו, אותנו ואת כל ישראל, וממילא נעשה חדש לגמרי. אדם שהוא חולה - הוא עושה אותנו חדש! מה, נשבר? אני יכול לתקן תכף! לעשות חדש!

הוא עושה תורה חדשה, נשמות חדשות, "למעבד נשמתין ברוחין חדתיין", הוא מחדש, נותן לנו מוח חדש, לב חדש, הכל חדש. אנחנו החרבנו הכל והוא רופא מתקן ומחדש! נו, יש לנו מה לדאוג?

זה יכולים רק לדבר אבל יש עניינים שלא יכולים אפילו לדבר, יש כבר רבנו בעולם, אז ברוך ה' יתהפך הכל לטובה, כל הכפירה וכל הרשעים - יתהפך הכל לטובה. יש שיחה מרבנו הקדוש: "יש עניין שנתהפך הכל לטובה!" יש עניין כזה שנתהפך הכל לטובה, איך? רבנו הקדוש מחדש, הוא מרפא כל מיני מחלות שבעולם שאין להם רפואה, והוא מתקן ומרפא. יש כופרים ולא מאמינים בה' ובתורה, גם להם יש תקווה על-ידי רבנו הקדוש. הוא מרפא אותם, מחדש אותם.

הוא מה שהוא עושה אתנו, הוא לוקח חולים כאלה שאין להם רפואה והוא מחדש אותם, נותן להם נשמה ומחדש אותם והם נעשים צדיקים, מרשעים וכופרים - נעשים צדיקים גדולים קדושים, על-ידי כחו. אני ראייתי עניין כזה שאין לו שום תקווה משום צד, והוא מרפא מחדש הכל. רבנו הקדוש הוא כל התורה וכל הצדיקים.

כל דבור שלו הוא החיות של כל העולם, של כל ישראל לעולמי עד לנצח נצחים!

הוא מוריד עצמו אלינו מרום גבהי מרומים, הוא מלמד אותנו, הוא מרפא ומחזק ומחדש אותנו. הוא כל חיותנו וחיות כל העולמות. כל הדבורים של רבנו ז"ל הם מחיים את כל העולם, כל דבור שלו!

עולם כזה שהוא חרוב ונחרב עד היסוד, אין עם מי לדבר. כפירה כזו, חשך כזה עדיין לא היה בעולם, ורבנו הקדוש בדבור אחד הוא מהפך הכל. ישנם אורות כאלה שבלי זה היה העולם כבר - חס ושלוש - חרב, ורבנו הקדוש אמר: "חידוש כמוני עדיין לא היה בעולם". הוא חדש ומחדש אותנו כלנו, נתהפך הכל לטובה, "יש עניין שנתהפך הכל לטובה" נו, מי לא ירצה לנסע להעניין הזה שמהפך הכל לטובה? אבל אף אחד לא ידע איפה זה העניין, אנחנו צריכים לומר את העניין איפה הוא. מי שגלה את זה - הוא העניין!

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב כ"א - המשך)

... ה' יתברך חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, וכשרואה שהאדם נופל למקום נמוך ורחוק מהתורה ביותר בתכלית השפלות והפחיתות, והסטרא אחרא והקטמא מתפשטין עליו מאד ומסבבין אותו מכל צד ורוצין לבולעו לגמרי, חס ושלוש חס ושלוש, אזי דייקא ה' יתברך מרחם עליו ומזמין לו שם רמזים לפי אותו המקום, ומזמין לו איזה זכות שיכול לזכות בזה המקום הרחוק דייקא, וזהו הנסיון והבחירה שלו. ואם יזכה לזכר שם בה' יתברך ולעשות שם מה שמרמז לו ה' יתברך בכל מקום שהוא, בקל יוכל לשוב לה' יתברך!

הצדיק הגדול במעלה מאד שזיכך עצמו

מכל וכל הוא אינו מת כלל, כי גם לאחר הסתלקותו הוא עוסק בתיקון נפשות ישראל יותר מבחינו, מחמת שאז עולה בכל פעם למדרגות גבוהות ונפלאות ונשגבות כל-כך, עד שיכול לתקן הכל. כי עיקר התיקון צריכין לקבל ממקום הגבוה ביותר, וכל אחד - כל מה שקלקל יותר ויותר, חס ושלוש - הוא צריך לקבל התיקון מבחינה הגבוהה ורחוקה עוד יותר, עד שיש שפגמו כל-כך, בפרט עתה בדורות הללו, שאי אפשר להם להתקן רק על-ידי הצדיק הגדול במעלה יותר, וכל מה שהוא חולה ביותר - הוא צריך רבי גדול ביותר, כי צריכין לזה רבי גדול שיהיה צדיק וחכם בחכמה אמתית במעלה מכלל ועצומה מאד מאד, שידע איך להמשיך תיקונו מבחינה גבוהה ורחוקה מאד, באופן שיכול לתקן מקלקל כמותו.

וזה בחינת "מרחוק ה' נראה לי", מרחוק דייקא, "ממרחק תביא לחמה", שעיקר התיקון צריכין לקבל ממרחק מבחינה הגבוהה ורחוקה ממנו מאד.

אבל העיקר שצריכין לשבר מניעות

הרבה קדם שזוכין לזה, להתקרב לזה הצדיק. כי המניעות רבים ועצומים מאד בלי שיעור, בפרט מניעת המח, שיש שאינם מאמינים בעצמם שיוכלו לקבל תיקון לפי עצם רבוי קלקולם בכל פעם בלי שיעור ימים ושנים הרבה, ואף-על-פי שתולין הקלקלה בעצמם - גם זה הוא בחינת מניעת המח, שאינם מאמינים בגדלת חסדי ה' יתברך אשר לא תמנו ולא כלו לעולם, ובגדלת הצדיק האמתי שיש לו כח לתקן הכל בכל פעם, יהיה איך שיהיה, בפרט אחר הסתלקותו שעולה בכל פעם למדרגות עצומות כל-כך וממשיך חסדים ונפלאים חדשים בכל פעם, עד שכל מי שחפץ לקבלם יכול לזכות על-ידו ולהתקן אף אם הוא כמו שהוא, אפילו אם קלקל כמו שקלקל.

עיקר הארת כבודו יתברך בעולם הוא רק על-ידי הצדיק המצדיק את הרבים, ומשתדל לקרב את הרחוקים ולהחזירם לה' יתברך, שזה עיקר כבודו יתברך, ונתעלה ונתגדל כבודו בעולם. על-כן צריך כל אדם להשתדל מאד לקרב הרחוקים לה' יתברך. גם אין לאדם לומר: איך אני יכול להתקרב לה' יתברך ואני רחוק כל-כך על-ידי רבוי מעשי הרעים! כי אדרבא, כל מה שהוא רחוק ביותר, יתגדל על-ידו כבוד ה' יתברך ביותר כשישתדל לשוב ולהתקרב אליו יתברך, כי זה עיקר כבודו יתברך.

המעתיק והמסדר, המתפלל תמיד בכל יום בעד שלומנו וטובתו בכל לב במסירות נפש, דורש שלומנו ושלומו הנלווים אליו.

ישראל דב אודסר

(לקוטי עצות - כס, א"ב)

עצות ותפילות

צריך לשבר את הכעס ברחמנות, היינו כשבא לכלל כעס, לא יפעל בכעסו שום אכזריות, רק אדרבא יתגבר אז ברחמנות גדול על זה שרוצה לכעס וימתיק הכעס ברחמנות. ועל-ידי-זה זוכין לקבל מהצדיק ולתפס במחשבתו את התכלית, שהוא שעשוע עולם הבא, ובכל דבר שבעולם יוכל להסתכל על התכלית האחרון ולהשיגו כפי שרשו שיש לו בתוך נשמת הצדיק (לקוטי מוהר"ן, סימן יח).

על-ידי בטול הכעס ברחמנות כנ"ל, על-ידי-זה מקבלים הצדיקי-אמת הכבוד והגדלה, ואזי זוכין למנהיג אמתי שירחם על העולם לנהגם כראוי, להביא כל אחד אל התכלית האחרון (שם).

... ובכן, יהי רצון מלפניך ה' אלקיני ואלקי אבותינו, מלא טוב מלא רחמים מלא רצון, שתהיה בעזרי ותשמרני ותצילני מן הכעס ומן הרגז ומכל מיני קפידות, ותגין עלי ברחמיך ותשמרני תמיד. ואפילו בשעה שיבא חס ושלוש לידי איזה כעס, תחמול עלי ברחמיך ותשמרני ותצילני שלא אפעול בכעסי שום אכזריות כלל, רק אזכה לשבר ולהפך הכעס ברחמנות. ואזכה להתגבר על יצרי לשבר הכעס ולהפך הכעס לרחמנות. לרחם דייקא ברחמנות גדולה במקום שהייתי רוצה לכעס, חס ושלוש, ולא יהיה בי אל זר ולא אשתחוה לאל נכר, שזה נאמר על הכועס שנחשב כאלו עובד עבודה זרה.

רבונו של עולם, אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולבטל מדה רעה זו של כעס וקפידות, כי כשמתחיל הכעס לבער בנו, חס ושלוש, כמעט אין אנו בודענו וקשה עלינו לכבות אש הכעס ולכבושו, על כן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו ושמרנו והצילנו תמיד ברחמיך וחסדיך הגדולים, ועזרנו לשבר ולבטל מדת הכעס וקפידות מעלינו ומעל גבולנו, ולא נכעס לעולם ולא אהיה שום קפדן כלל, רק אזכה להיות טוב לכל תמיד מעתה ועד עולם. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י"ח)

סיפור

(ספר נחל נובע - סיפור מלידתו של רבנו הקדוש)

... קודם שנסע לברדיטשוב, קיבץ [רבנו ז"ל] מניין עשרה אנשים וטען לפניהם עם הבעל דבר, ואיני יודע היטב עניין זה על בריו, ואמר שמאז והלאה כל מה שרוצה לעשות מניח עצמו הבעל דבר לארכו ולרחבו לקלקלו, ומחמת זה כבד מאוד לעשות מה שהוא מצוה. אבל אף על פי כן ה' יתברך בעזרו ומי שזכה להתקרב אליו, היה רואה קצת מעניין זה ולא היה לרבנו ז"ל שום מנוחה כל ימיו, אפילו רגע אחת. כי תמיד היה לוחם מלחמת ה' בכל עט ובכל רגע וכו' שאני זקן שבקדושה וכו' ...

